DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W KIELCACH

Kielce, dnia 23 lutego 1972 r. Nr 5 Poz.: 22

TREŚĆ:

Część I. Uchwały:

22

UCHWAŁA NR 85/899/72
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach
z dnia 22 lutego 1972 r.

w sprawie zatwierdzenia porozumienia zawartego międzyprzewodniczącym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach a dyrektorem Zjednoczenia „Uzdrowiska Polskie' w dniu 11 lutego 1972 r. oraz pragramu zagospodarowania miejscowości uzdrowiskowych Busko-Zdrój i Solec w województwie kieleckim.

W celu prawidłowego zagospodarowania miejscowości uzdrowiskowych w województwie kieleckim — na podstawie art. 55 ust. 4 pkt 3 z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej u c h w a l a, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się:

1) porozumienie z dnia 11 lutego 1972 r. zawarte pomiędzy przewodniczącym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach a naczelnym dyrektorem Zjednoczenia „Uzdrowiska Polskie“ w sprawie wspólnej realizacji programu prac inwestycyjno-remontowych i innych zamierzeń porządkujących gospodarkę w miejscowościach uzdrowiskowych w województwie kieleckim na lata 1972—1985, stanowiące załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały;

2) program zagospodarowania miejscowości uzdrowiskowych Busko-Zdrój i Solec w powiecie buskim, wynikający z porozumienia, o którym mowa w pkt 1, stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie“ zabezpieczy pełne wykonanie zadań objętych programem (§ 1 pkt 2).

§ 3. Zobowiązuje się jednostki organizacyjne wymienione w § 5, Prezydia Powiatowej i Miejskiej Rady Narodowej w Busku-Zdroju, Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Solcu oraz inne jednostki wymienione w załączniku, o którym mowa w § 1 pkt 2, do uwzględnienia w planach i wykonania zadań ustalonych w tym programie.

§ 4. Zobowiązuje się dyrektora Wojewódzkiego Zarządu Inwestycji Miejskich do ustalenia w porozumieniu z dyrekcją Przedsiębiorstwa Uzdrowisko Busko-Zdrój inwestora generalnego dla realizacji inwestycji w Busku-Zdroju i Solcu w terminie do dnia 30 marca 1972 r.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego, Wydziałom Prezydium WRN: Zdrowia i Opieki Społecznej, Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Finansowemu, Kultury, Komunikacji, Gospodarki Wodnej i Ochrony Powietrza, Rolnictwa i Leśnictwa oraz Wojewódzkiemu Zrzeszeniu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej i Wojewódzkiemu Zarządowi Inwestycji Miejskich.

§ 6. Ustala się wiodącą rolę Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego, która zobowiązana jest do opracowania corocznej sprawozdawczości z wykonania zadań ustalonych w programie.

§ 7. Koordynację całości prac wynikających z programu powierza się sekretarzowi Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach.

§ 8. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Prezydium: mgr A. Zarajczyk

Sekretarz Prezdyium: wz. mgr J. *Kosowski* z-ca Przewodniczącego Prezydium

---

Załącznik do uchwały Nr 85/899/72 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 22 lutego 1972 r. (poz. 22).

Załącznik nr 1

POROZUMIENIE

zawarte dnia 11 lutego 1972 r. między Przewodniczącym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach a Naczelnym Dyrektorem Zjednoczenia „Uzdrowiska Polskie“ w sprawie wspólnej realizacji programu prac inwestycyjno-remontowych i innych zamierzeń porządkujących gospodarkę w miejscowościach uzdrowiskowych w wojewódzwie kieleckim na lata 1972—1985.

§ 1.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach, mając na względzie dalszy rozwój miejscowości uzdrowiskowych przyjmuje na siebie obowiązek, by zadania określone w programie dla poszczególnych miejscowości i w poszczególnych latach zostały w pełni wykonane tak przez poszczególne wydziały jak i jednostki gospodarcze nadzorowane przez Prezydium.

§ 2.

Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie" przyjmuje na siebie obowiązek realizacji zadań ujętych w programie, a będących w sferze działania Zjednoczenia w określonych programem miejscowościach i latach.

§ 3.

Umawiające się strony w trakcie realizacji programu będą dążyły, tam gdzie to możliwe, do przyspieszenia, względnie zwiększenia zadań oraz wzajemnie się informowały o podjętych inicjatywach i sposobach ich realizacji.

§ 4.

Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie" udzielą wszechstronnej pomocy przy załatwianiu względnie uzgadnianiu poszczególnych spraw wynikających z programu z resortami i jednostkami szczebla centralnego. Natomiast Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej udzieli analogicznej pomocy Zjednoczeniu przy załatwianiu podobnych spraw będących w gestii jednostki szczebla wojewódzkiego i powiatowego.

§ 5.

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zatwierdzającej program prac inwestycyjno-remontowych i innych zamierzeń porządkujących gospodarkę w miejscowościach uzdrowiskowych w województwie kieleckim na lata 1972—1985.

Przewodniczący
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Mgr. Aleksander Zarajczyk

Naczelny Dyrektor
Zjednoczenia „Uzdrowiska Polskie"

Dr Zdzisław Szamborski

Załącznik nr 2

Program

zagospodarowania miejscowości uzdrowiskowych Busko-Zdrój i Solec — wynikający z porozumienia zawartego między Zjednoczeniem „Uzdrowiska Polskie“ a Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach — dotyczący niezbędnych inwestycji i innych zamierzeń organizacyjno-porządkowych na lata 1971—1975 — 1980—1985.

Lp.	Wyszczególnienie zadania	Orientacyjny koszt inwestycji w mln. zł	Instytucja odpowiedzialna	Okres realizacji
1	2	3	4	5
1	Weryfikacja dotychczasowych możliwości pozyskania sposobu pokrycia zapotrzebowania na wody lecznicze oraz program niezbędnych badań hydrologicznych, koniecznych do wykonania dla zaopatrzenia Uzdrowisk Busko-Zdrój i Solec w wody lecznicze, przy uwzględnieniu, że docelowa liczba jednorazowo leczonych kuracjuszy wyniesie: — w Busku-Zdroju ok. 6 tys. — w Solcu pow. buski ok. 1,5 tys.	—	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie“	1972—1973
2	a) ponowne przeanalizowanie: — właściwości fizykochemicznych i leczniczych wód solankowych — zawierających domieszki bromu, jodu i miedzi — nawierconych w 1964 r. w rejonie Żernik pow. buski przez Prof. Pawłowskiego oraz właściwości peloidów — glinek używanych do leczenia stanów zapalnych.	—	„	—
	— możliwości wykorzystania tych wód i peloidów dla celów leczniczych z konkretnym programem ich zagospodarowania dla celów leczniczych w Busku-Zdroju i Solcu.	—	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie“	1972—1973
	b) wykonanie odwiertu wód solankowych w rejonie Magnuszewa	12,0	„	1975—1978
	— ponowna kompleksowa ocena występujących tam wód pod względem możliwości wykorzystania dla celów leczniczych		„	—
	— opracowanie konkretnych propozycji odnośnie możliwości zorganizowania w Magnuszewie lecznictwa sanatoryjnego oraz określenie jego rozmiarów		„	—
3	Opracowanie korekty i zatwierdzenie ogólnego planu przestrzennego zagospodarowania miasta Busko-Zdrój		Prezydium WRN	1971—1972
	Opracowanie szczegółowego docelowego programu rozwoju Uzdrowisk Busko-Zdrój i Solec zgodnie z nakreślonymi w r. 1971 przez Prezydium WRN kierunkami		Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie“	1972—1973
4	Opracowanie szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów przeznaczonych (zgodnie z aktualnymi planami ogólnymi) pod rozwój lecznictwa sanatoryjnego, urządzeń socjalno-kulturalnych i usługowych niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb kuracjuszy		Prezydium WRN	1972—1974
5	Zatwierdzenie statutów dla miejscowości uzdrowiskowych woj. kieleckiego — Buska-Zdroju i Solca		„	1971
6	Budowa dwu odwiertów wody chlorkowo-sodowej w Solcu	3,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie“	1972—1975
7	Budowa odwiertu wody siarczkowej w Busku-Zdroju	2,3	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie“	1973—1975
8	Budowa odwiertu wody siarczkowej w Busku-Zdroju	3,0	„	1974—1976
9	Budowa dwu odwiertów wody siarczkowej w Solcu	12,0	„	1975—1978

1	2	3	4	5
10.	Budowa dalszych odwiertów w Busku-Zdroju — jeden odwiert solanki jodkowo-bromkowej — cztery odwierty wody siarczkowej	 7,0 8,0	 „ „	 1972—1975 1976—1977
11.	Budowa centralnej hydroforni wód leczniczych w Busku-Zdroju	3,0	„	
12.	Opracowanie dokumentacji i budowa ujęć wody pitnej dla zaopatrzenia miasta i Uzdrowiska w rozmiarach gwarantujących pokrycie potrzeb ich rozwoju do roku 1990. — realizacja I etapu ujęcia wody ze Szczaworyża (rozbudowa) — zabezpieczenie zapotrzebowania do roku 1980 — kontynuacja dokumentowania i budowa dodatkowych ujęć dla zaspokojenia potrzeb Uzdrowiska i miasta na okres perspektywiczny	 6,5 40,0	Prezydium WRN „ inwestycja wspólna z wyłączeniem Z.U.P.	1973—1980 1973—1974 1973—1980
13.	Budowa kanalizacji sanitarnej i deszczowej w Busku-Zdroju	31,0	Prezydium WRN inwestycja wspólna z wyłączeniem Z.U.P.	1973—1975
14.	Opracowanie dokumentacji i budowa oczyszczalni ścieków w Busku-Zdroju	3,0 46,0	Prezydium WRN inwestycja wspólna z wyłączeniem Z.U.P.	1971—1975 1976—1978
15.	Opracowanie dokumentacji i budowa oczyszczalni ścieków pokąpielowych w Busku-Zdroju — Zjednoczenie „Uzdrowsika Polskie" jako wiodące partycypuje w wysokości pozostali kontrahenci w wysokości	4,9 20,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie" inwestycja wspólna	1973—1976
16.	Budowa oczyszczalni ścieków w Solcu pow. buski	4,2	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1971—1973
17.	Gazyfikacja miasta Buska-Zdroju i Solca — opracowanie dokumentacji — budowa magistrali do Buska-Zdroju ze Stopnicy oraz miejskiej sieci rozdzielczej — budowa urządzeń i przystosowanie istniejących kotłowni do opalania gazem	 10,0 5,0	 Prezydium WRN Tarnowskie Okręgowe Zakłady Gazownictwa Prezydium WRN Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	 1971—1972 1974—1975 1976
18.	Budowa obwodnicy drogowej wschodniej dla wyeliminowania przelotowego i lokalnego ruchu z terenu Uzdrowiska w Busku-Zdroju	10,0	Prezydium WRN i W.Z.D.P.	1971—1975
19.	Kontynuacja budowy obwodnicy zachodniej	15,0	Prezydium WRN W.Z.D.P.	1976—1980
20.	Opracowanie dokumentacji i budowa dworca PKS w Busku	8,0	Prezydium WRN i PKS	1976—1980
21.	Budowa hotelu komunalnego na 200 miejsc wraz z restauracją i kawiarnią w Busku	30,0	Prezydium WRN	1976—1978
22.	Budowa zaplecza dla Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej celem prowadzenia właściwej gospodarki zielenią na terenie miasta i Uzdrowiska — rozbudowa parku zdrojowego i zaplecza ogrodniczego dla potrzeb Uzdrowiska i miasta	2,0 20,0	Prezydium WRN „	1972—1975 1976—1980
23.	Budowa zespołu obiektów żywienia zbiorowego w Busku — realizacja obiektów małej gastronomii systemem pozalimitowym (letnia restauracja na 100 miejsc, bar itp) — budowa restauracji na 200 miejsc, kawiarni na 150 oraz baru mlecznego na 80 miejsc — budowa Domu Handlowego	 3,0 8,0 12,0	 WSS „Społem" „ Zjednoczenie Przedsiębiorstwa Handlu	 1972—1974 1977—1978 1972—1975

1	2	3	4	5
24.	Budowa kina zdrojowego wraz z klubem i czytelnią (charakter MPiK) w Busku-Zdroju	8,0	Prezydium WRN i Woj. Zarząd Kin	1977—1979
25.	Budowa restauracji na 150 miejsc i kawiarni na 80 wraz z pawilonem usługowym i miejscami noclegowymi w Solcu	4,0	WZGS „Samopomoc Chłopska"	1976—1978
26.	Budowa kina zdrojowego wraz z salą klubową w Solcu	6,0	Prezydium WRN i Woj. Zarząd Kin.	1977—1979
27.	Budowa domu usług w Busku-Zdroju	4,0	Prezydium WRN i WZSP	1976—1978
28.	Budowa zakładu przyrodoleczniczego w Solcu przy udziale metalowców i ew. innych	30,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie" inw. wspólna	1976—1980
29.	Budowa zakładu przyrodoleczniczego na 4 tys. zabiegów dziennie w Busku inwestycja wspólna z nowymi inwestorami	60,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1978—1981
30.	Budowa specjalistycznego sanatorium na 150 miejsc o wysokim standarcie wyposażenia w Busku-Zdroju	40,0	Z.U.P.	1979—1982
31.	Budowa specjalistycznego sanatorium na 150 miejsc w Solcu (realizacja po wybudowaniu zakładu przyrodoleczniczego)	40,0	"	1978—1982
32.	Budowa zaplecza chirurgicznego przy Sanatorium Nr 1 z częścią administracyjną w Busku	10,9	"	1971—1973
33.	Budowa wspólnej ogólno-sanatorynej bazy warsztatowo transportowej, magazynowej i pralniczej dla wszystkich kontrahentów porozumienia branżowego Udział Zjednoczenia „Uzdrowiska Polskie" pozostali udziałowcy	15,0 47,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1976—1978
34.	Budowa zaplecza gospodarczego, administracyjnego i socjalno-kulturalnego w Solcu. Udział Zjednoczenia wiodący	12,0—15,0	Z.U.P.	1978—1980
35.	Budowa rozlewni wód stołowych w rejonie Buska	30,0	"	1976—1978
36.	Rozbudowa istniejącego szpitala dziecięcego „Górka" o dalsze 200 miejsc (profil — rehabilitacja dzieci z porażeniem mózgu).	80,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1981—1984
37.	Obudowa istniejącego basenu kąpielowego z doprowadzeniem do niego wody ciepłej (wykorzystanie do rehabilitacji leczniczej i sportu w zakresie ograniczonym).	1,5—2,0	Prezydium WRN Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1976—1980
38.				
39.	Zabezpieczenie z puli budownictwa rad narodowych mieszkań dla ok. 80 rodzin, które muszą być wykwaterowane z przeznaczonych do rozbiórki budynków, usytuowanych na terenie istniejącego Uzdrowiska oraz dla specjalistów z zakresu balneoterapii	4,0 4,0	Prezydium WRN	1972—1975 1976—1978
40.	Budowa budynku biura obsługi i administracji Przedsiębiorstwa Uzdrowiskowego w Busku-Zdroju	4,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1980—1981
41.	Opracowanie projektu i kosztorysu budowy najkrótszej trasy komunikacyjnej o socjalnym charakterze z Buska-Zdroju do Solca, wprowadzenie do planu realizacji w następnej 5-latce 1976—1980 jako drogi lokalnej realizowanej częściowo w czynach społecznych. Pomoc konsultacyjna i fachowa Z.U.P.	10,0	Prezydium WRN Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1972—1975 1976—1980

1	2	3	4	5
42.	Wybudowanie obwodnicy drogowej w Solcu dla wyeliminowania ruchu tranzytowego z terenu Uzdrowiska			
	— opracowanie dokumentacji i budowa	6,0	Prezydium WRN i W.Z.D.P.	1979—1980
43.	Zaopatrzenie w wodę pitną w miejscowości Solec Zatwierdzenie dokumentacji		Prezydium WRN	1972—1975
	I etap przebudowa ujęcia w Wolicy	5,5		
	II etap wykonanie zbiorników wyrównawczych	4,2	„	1976—1980
	III etap budowa rurociągu Magierów, Solec			1976—1980
	i sieci rozdzielczej w Solcu	7,6		1976—1980
44.	Niezbędne zakupy inwestycyjne dla prowadzenia normalnej działalności Uzdrowisk Busko i Solec	20,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1976—1979
45.	Środki na remonty bieżące, kapitalne i modernizację (urządzenia klimatyzacyjne w istniejących zakładach)	10,0	Zjednoczenie „Uzdrowiska Polskie"	1972—1975
		20,0	„	1976—1980
46.	Opracowanie i wprowadzenie w życie lokalnych przepisów porządkowych dotyczących zachowania czystości estetyki miasta oraz ochrony powietrza, walki z hałasem itp.		Prezydia PRN MRN w Busku i GRN Solec przy współudz. Z.U.P.	1972
47.	Opracowanie listy obiektów, które ze względu na ich uciążliwość dla otoczenia względnie całkowitą amortyzację winny być usunięte z terenu Uzdrowiska (dot. Buska-Zdroju i Solca)		Prezydia PRN i MRN w Busku-Zdroju	1972

W wyniku ustaleń między Prezydium WRN a Zjednoczeniem „Uzdrowiska Polskie" zgodnie z protokółem z dnia 11 lutego 1972 r., wprowadzono korektę następującą w załączniku:

1. W tytule załącznika „Program zagospodarowania... dopisano 1985 r.
2. W punktach 12, 13, 14 — dopisano w poz. 4 „z wyłączeniem ZUP"
3. W punkcie 25 — dopisano „w Busku-Zdroju"
4. W punkcie 26 — dopisano „w Solcu"
5. W punkcie 30 w poz. 2 dopisano „inwestycje wspólne" z nowymi inwestorami „lata realizacji 1978—81"
6. W punkcie 32 w poz. 3 40 mln zł lata realizacji 1978 1982
7. W punkcie 36 w poz. 4 wykreślono Prezydium WRN lata realizacji 1981—84
8. Punkt 38 wykreślono jako nieistotny.
9. W punkcie 40 w poz. 2 dopisano „biura obsługi i administracji" lata realizacji 1980—81.
10. W punkcie 41 w poz. 2 dopisano „pomoc konsultacyjna i fachowa ZUP".
11. W punkcie 47 dopisano „Prezydia".

MOŻLIWOŚCI I KIERUNKI ROZWOJU UZDROWISK BUSKO-ZDRÓJ I SOLEC-ZDRÓJ

Kielce, wrzesień 1972 r.

BUSKO-ZDRÓJ

Centralne położenie w południowej części województwa, dobrze rozwinięta sieć komunikacyjna, wielkość miasta oraz bogate zaplecze lecznictwa balneologicznego sprawiają, że dalszy rozwój Buska-Zdroju będzie związany z dostosowaniem tego miasta do pełnienia dwóch podstawowych funkcji:

— funkcji ośrodka uzdrowiskowego o zasięgu krajowym,
— funkcji ośrodka podregionalnego, obejmującego zasięgiem swych wpływów południowy podregion województwa tj. powiaty: buski, kazimierski, pińczowski i częściowo staszowski.

Prognoza rozwoju Buska-Zdroju jako ośrodka uzdrowiskowego, a równocześnie ośrodka podregionalnego — w okresie perspektywicznym została sprecyzowana w elaboracie pt. „Program perspektywicznego rozwoju i zagospodarowania miasta i uzdrowiska Busko-Zdrój". Program ten uchwałą nr 56/643/71 z dnia 13. IV.1971 r. Prezydium WRN w Kielcach — został zatwierdzony jako wytyczne perspektywiczne rozwoju tego ośrodka. Jako zorganizowane uzdrowisko Busko-Zdrój znane jest już od lat 30-tych XIX wieku, przy czym podstawę jego rozwoju stanowiły i stanowią nadal bogate źródła wód mineralnych, których lecznicze właściwości wykorzystywane były w jeszcze wcześniejszych okresach.

Wody mineralne Buska-Zdroju w większości źródeł zaliczane są do grupy wód solankowych i chlorkowo-sodowych z domieszką siarczków. Oprócz tej grupy istnieją źródła, gdzie występują cenne domieszki jodków i bromków. Zasoby wód zmineralizowanych są w rejonie Buska znaczne i dają szanse kilkakrotnego zwiększenia istniejącej bazy przyrodoleczniczej.

Wysokie właściwości lecznicze występujących w Busku-Zdroju wód mineralnych umożliwiły rozwinięcie tu na szeroką skalę leczenia następujących schorzeń: reumatycznych, układu ruchu, układu krążenia, obwodowego układu nerwowego, przemiany materii, górnych dróg oddechowych, chorób kobiecych, skóry i zatruć zawodowych (zwłaszcza łuszczycy, świerzbiączki, zatruć chemicznych, zatruć metalami ciężkimi) oraz brucellozy.

Nadto w szpitalu dziecięcym „Górka" prowadzone jest skutecznie leczenie dzieci z porażeniami spastycznymi (choroba Littla) oraz prowadzony jest wydział ortopedii dziecięcej.

Większość wymienionych schorzeń ze względu na ich masowe występowanie można zakwalifikować jako choroby społeczne, a ponieważ zwalczanie tych chorób i ich skutków prowadzone jest w sanatoriach Busko-Zdrój i Solec-Zdrój z coraz lepszym skutkiem, potrzeba znacznej i szybkiej rozbudowy bazy sanatoryjnej i usługowej w obu tych ośrodkach, zwłaszcza wobec wytycznych przedzjazdowych partii, staje się jednym z czołowych problemów władz wojewódzkich, Zjednoczenia Uzdrowisk Polskich, a zwłaszcza Centralnych Organów Związkowych.

Aktualnie w okresie szczytu kuracyjnego, leczy się jednocześnie w Busku-Zdroju ok. 3000 kuracjuszy, w tym:

— w lecznictwie zamkniętym ok. 1700 osób
— w lecznictwie otwartym ok. 1300 osób (tj. ambulatoryjnie).

Czynne są tu przez cały rok:

— sanatoria państwowe nr 1, 2 i 3,
— sanatorium wojskowe,
— sanatorium milicyjne,
— sanatorium Związku Zawodowego Inwalidów, oraz Szpital Dziecięcy „Górka" z 240 łóżkami etatowymi; w budowie jest Sanatorium Związku Zawodowego Włókniarzy na 550 miejsc.

Według zatwierdzonego programu rozwoju miasta i uzdrowiska Busko, przewiduje się, że docelowa liczba kuracjuszy wyniesie w tym ośrodku ok. 6000 miejsc jednorazowego leczenia, przy czym liczba stałych miejsc w sanatorium (lecznictwo zamknięte) wyniesie ok. 4.500 miejsc, natomiast ok. 1.500 kuracjuszy będzie miało zakwaterowanie w pensjonatach prywatnych i w domach FWP, co umożliwi im korzystanie z balneologicznych urządzeń sanatoryjnych na zasadach lecznictwa otwartego.

Ze względu na swe położenie geograifczne Busko-Zdrój zaliczane jest do rzędu uzdrowisk nizinnych. Tego typu uzdrowiska nie posiadają wprawdzie walorów miejscowości klimatycznych, jak uzdrowiska górskie, czy nadmorskie, jednak ze względu na bardziej zrównoważone warunki klimatyczne, a zatem i brak oddziaływania silnych bodźców klimatycznych, występuje tu korzystna sytuacja wyrażająca się możliwością szybkiej adaptacji organizmu człowieka do nowych warunków pobytu. Jest to dość istotna cecha miejscowości uzdrowiskowej, sprzyjająca osiąganiu lepszych i szybszych efektów leczenia, co w połączeniu z wysoką wartością wód mineralnych stawia Busko-Zdrój w rzędzie najbardziej cennych uzdrowisk polskich.

W zakresie wyposażenia balneologicznego Busko-Zdrój dysponuje obecnie zakładem przyrodoleczniczym wydającym ok. 2350 zabiegów dziennie oraz sanatoriami z własnymi węzłami zabiegowymi, obejmującymi łącznie ok. 1700 łóżek.

Obecna baza sanatoryjna Uzdrowiska w stosunku do istniejących możliwości zabiegowych zakładu przyrodoleczniczego jest jeszcze daleko niewystarczająca. Stąd, wobec zwiększającego się z roku na rok napływu kuracjuszy i mimo nienajlepszej sytuacji mieszkaniowej w mieście wypłynęła konieczność zakwaterowania chorych w prywatnych pomieszczeniach, a także w domach F.W.P. — przystosowanych jedynie do korzystania z nich w sezonie letnim (brak nawet gorącej wody) i ambulatoryjnego ich leczenia. Wprawdzie, wobec zainteresowania Związków Zawodowych, rozwój bazy sanatoryjnej powoli postępuje i w bieżącym 5-leciu (1971—75) zwiększy się (zgodnie ze zgłoszeniami inwestorów) do ok. 2350 miejsc, jest to jednakże tempo rozwoju jeszcze zbyt wolne, tak w stosunku do możliwości, jak potrzeb społecznych i nie wpłynie w sposób zasadniczy na potencjał kwaterunkowy Uzdrowiska oraz pełne wykorzystanie wydajności źródeł i urządzeń zabiegowych. Na podstawie obecnego rozeznania wydajności źródeł oraz perspektywy budowy nowych ujęć, przewiduje się, że docelowa wielkość bazy sanatoryjno-kwaterunkowej winna wynosić dla Buska-Zdroju ca 6.000 miejsc jednorazowej pojemności. Dla pełnego wykorzystania potencjalnych możliwości lecznictwa uzdrowiskowego przewiduje się dalszą rozbudowę zdolności zabiegowej istniejących zakładów przyrodoleczniczych, a w przyszłości budowę dwu następnych nowych zakładów, przy czym jeden zakład przyrodoleczniczy jest już realizowany i będzie oddany do użytku przed rokiem 1975.

Obecnie władze województwa kieleckiego przygotowują porozumienie ze Zjednoczeniem „Uzdrowiska Polskie" (na wzór podobnego porozumienia z województwem wrocławskim) dzięki któremu w latach 1976—80 znaczna część nakładów inwestycyjnych Zjednoczenia będzie mogła być skierowana na teren uzdrowisk województwa kieleckiego Buska-Zdroju i Solca-Zdroju.

Okres bieżącego 5-lecia (1971—75) służyć będzie uporządkowaniu uzdrowiska i miasta i wyposażenia go w podstawowe urządzenia komunalne, zwłaszcza w oczyszczalnię ścieków i sieć gazową oraz dalszemu rozwojowi usług, tak, realizowane w sposób harmonijny i bez jakichkolwiek zahamowań, czy powstawaniu uciążliwych dysproporcji. W opracowywanym obecnie planie urbanistycznym Buska-Zdroju (rewizja planu ogólnego) przewiduje się (stosownie do wytycznych) nowe i korzystnie usytuowane tereny pod budowę dalszych sanatoriów i domów wczasowych (dla ca 3.000 miejsc sanatoryjnych) z pełnym wachlarzem usług, mogących zaspokoić wszystkie potrzeby kuracjuszy.

Busko-Zdrój będące jednocześnie dla południowej części regionu ośrodkiem podregionalnym, oprócz swej ważnej funkcji lecznictwa specjalistycznego, musi spełniać szereg funkcji gospodarczych, a zwłaszcza usługowych i kulturalnych dostosowanych do obsługi nie tylko stałych mieszkańców miasta i podregionu, ale i dla przebywających tu

kuracjuszy. Zakłada się, że liczba mieszkańców miasta wzrośnie w okresie perspektywicznym z 11.200 osób w roku 1970 do 15 tys. osób w roku 1975 i ca 28 tys. osób w roku 1990. W związku z dominującą tu funkcją lecznictwa sanatoryjnego, w strukturze zatrudnienia mieszkańców największą pozycję będzie stanowiło zatrudnienie w ochronie zdrowia, wzrośnie ono z ok. 1.300 osób w roku 1970 do ca 4.300 osób w roku 1990, z tym, że ponad 75% tego zatrudnienia będą stanowiły kobiety. Meżczyźni znajdą tu zatrudnienie głównie w budownictwie i przemyśle, a także w rolnictwie; ponieważ przemysł, jak dotychczas jest tu rozwinięty bardzo słabo, zachodzi potrzeba, obok rozbudowy zakładów istniejących, zlokalizowania ttu 2—3 nowych zakładów średniej wielkości, nie mogą to być jednak zgodnie ze statutem miasta zakłady ani szkodliwe, ani uciążliwe dla otoczenia i bez uciążliwych ścieków. Wzrost zatrudnienia w pozostałych działach gospodarki narodowej zakłada się z pewnym wyprzedzeniem w stosunku do potrzeb stałych i czasowo przebywających tu mieszkańców oraz potrzeb bliskiego i szerokiego zaplecza całego podregionu, przy czym, celem zapewnienia możliwości spełnienia przez miasto wyznaczonych mu funkcji, konieczna jest dalsza poważna rozbudowa placówek usługowych i kulturalnych, a m. in.. podwojenie liczby sklepów i zakładów żywienia zbiorowego, budowa magazynów hurtu spożywczego dla obsługi podregionu, a także dla pionu WZGS, (potrzeby w tym zakresie zaspokojone są obecnie tylko w 30%), budowa 2 km, budowa pomieszczeń dla powiatowej i miejskiej biblioteki publicznej oraz dla „Domu Książki", budowa pomieszczeń dla klubu międzynarodowej książki i prasy.

W zakresie placówek służby zdrowia rezerwuje się tereny pod rozbudowę Szpitala Powiatowego o dalsze 260 łóżek i budowę Domu Rencisty na 200 miejsc.

W dziale — oświata, na ukończeniu jest nowy obiekt dla Zasadniczej Szkoły Specjalnej „Górka" na 200 miejsc dla dzieci leczonych w Szpitaliku „Górka" i w uzdrowiskach, a nadto przewiduje się budowę budynków dla Technikum Mechanicznego z warsztatami, międzyszkolnego internatu na 150 miejsc i Liceum Ogólnokształcącego. Zakłada się również w latach 1971—1990 podwojenie liczby miejsc w przedszkolach miejskich i czterokrotny wzrost miejsc w przedszkolach przyzakładowych.

Obok rozwoju usług, bardzo ważnym problemem dla Buska-Zdroju jest wyposażenie miasta w niezbędne urządzenia komunalne. Przewiduje się już w obecnej 5-latce przebudowę i rozbudowę sieci kanalizacyjnej, budowę kanalizacji deszczowej, a także oczyszczalni ścieków miejskich i pokąpielowych. Przewidziane jest również dodatkowe ujęcie wody dla miasta oraz rozbudowa sieci wodociągowej.

W roku 1974 będzie doprowadzony do Buska-Zdroju gaz ziemny, a w latach 1975—76 nastąpi gazyfikacja miasta. Doprowadzenie gazu spowoduje przejście istniejących i nowo budowanych większych kotłowni na opalanie gazem, a tym samym zlikwidowanie dotychczasowego zadymienia miasta i Uzdrowiska przez kotłownie opalane węglem. Poza tym w najbliższych latach zakłada się uporządkowanie miasta, przeprowadzenie niezbędnych remontów, przebudowę ulic i rozbudowę infrastruktury technicznej miasta w dostosowaniu do przyjęcia zwiększonego budownictwa obiektów sanatoryjnych oraz budownictwa mieszkaniowego.

Obok rozwoju usług i wyposażenia komunalnego miasta, istotną dla Buska-Zdroju sprawą jest właściwe powiązanie tego ośrodka z regionem i krajem. Temu celowi służy linia kolejowa Kielce—Busko, która po roku 1975 zostanie przedłużona do Żabna i da połączenie z linią podkarpacką z pominięciem przeciążonego węzła krakowskiego.

Ważnymi arteriami komunikacyjnymi obok linii kolejowej są dla miasta: droga państwowa III klasy Kielce—Szczucin, Tarnów—Krynica, a także drogi IV klasy wiążące Busko z Pińczowem, Wiślicą i Nowym Korczynem. Po wybudowaniu mostu na Wiśle w Nowym Korczynie, nabierze znaczenia międzyregionalnego powiązanie trasy Busko—Kielce z drogą Nowy Korczyn—Żabno—Tarnów—Nowy Sącz—Krynica.

Cechą charakterystyczną całego węzła i układu komunikacyjnego w Busku-Zdroju zgodnie z projektem planu urbanistycznego stanowi fakt ominięcia przez wszystkie szlaki przelotowe i inne urządzenia komunikacyjne całego istniejącego obecnie i projektowanego obszaru uzdrowiskowego, przy jednoczesnym bardzo dogodnym komunikacyjnym powiązaniu tegoż obszaru z omawianymi szlakami i węzłami komunikacyjnymi.

Biorąc pod uwagę warunki naturalne miasta i Uzdrowiska, dotychczasowe tradycje lecznictwa balneologicznego, zakładany program rozwoju miasta i Uzdrowiska należy przyjąć, że Busko-Zdrój ma podstawy i możliwości, by w okresie najbliższych 10-ciu lat stać się poważnym ośrodkiem uzdrowiskowym w skali kraju, a największym w jego centralnej części.

SOLEC-ZDRÓJ

Drugą miejscowością uzdrowiskową w Kielecczyźnie jest Solec-Zdrój — niewielka osada, licząca ca 800 stałych mieszkańców, położona w odległości ok. 14 km na południowy-wschód od Buska-Zdroju (w linii prostej), zaś ok. 27 km drogą bitą przez Stopnicę.

Przez Solec przebiega trasa komunikacyjna z Buska przez Stopnicę, która łączy się następnie na południe od Solca — ze szlakiem nadwiślańskim (Kraków—Sandomierz). Solec nie posiada bezpośredniego połączenia kolejowego, a najbliższa stacja znajduje się w Szczucinie o ok. 20 km od Uzdrowiska. Brak połączenia kolejowego rekompensują jednak dobre połączenia komunikacją autobusową z Kielcami, Buskiem, Staszowem, z Sandomierzem i Tarnowem.

Podstawę rozwoju funkcji uzdrowiskowej w tej miejscowości stanowią podobnie jak w Busku-Zdroju, wody mineralne zalegające w niecce nidziańskiej. W porównaniu jednak z wodami Buska, wody lecznicze Solca-Zdroju posiadają większy stopień zmineralizowania i są bogatsze w jony siarkowe, jodkowe i bromkowe. Te właściwości wód mineralnych Solca, stawiają je wg ekspertyz balneologów w rzędzie najcenniejszych wód siarczkowych Polski, a nawet Europy. Posiadają one wysoką wartość leczniczą, szczególnie w schorzeniach reumatycznych.

Jako Uzdrowisko, Solec-Zdrój rozwinął się stosunkowo niedawno, bo w latach 20-tych XX wieku, stąd i jego wyposażenie balneologiczne jest skromniejsze niż w sąsiednim Busku. Aktualnie Solec posiada jeden zakład przyrodoleczniczy, urządzenia zabiegowe jak fizykoterapia i zakład rehabilitacyjny, a z urządzeń sportowo-rekreacyjnych — basen z podgrzewaną wodą, boiska do gier i zabaw oraz obszerny park zdrojowy.

Istniejące zaplecze sanatoryjno-kwaterunkowe jest jeszcze bardzo skromne i w stosunku do możliwości zabiegowych zakładu przyrodoleczniczego nie wystarczające, stąd obecna zdolność zabiegowa zakładu wykorzystana jest zaledwie w 60%. Łączna wielkość bazy sanatoryjno-kwaterunkowej wynosi tu ok. 320 miejsc, uzupełnianą w okresie sezonu letniego kwaterami prywatnymi, których maksymalna pojemność wynosi ok. 160 miejsc, stąd maksymalna frekwencja kuracjuszy w szczycie osiągnęła ostatnio — 480 osób.

W okresie bieżącego 5-lecia (1971—75) ilość miejsc sanatoryjnych winna ulec zwiększeniu o ok. 500 miejsc, dzięki zlokalizowaniu tam obiektu Związku Zawodowego Metalowców (obiekt wspólny kilku zakładów metalowych z woj. kieleckiego). Budowa będzie przebiegać dwuetapowo, przy czym I-szy etap obejmować będzie budowę pawilonu sanatoryjnego na ok. 200 miejsc w oparciu o istniejącą bazę balneologiczną, następny etap budowy obejmujący realizację dalszych 300 miejsc wymagał będzie rozwoju własnego ciągu zabiegowego. Całość inwestycji ma być zakończona w 1976 roku.

Tak dynamiczny w stosunku do stanu istniejącego rozwój Uzdrowiska nie wyczerpuje całości rezerw i możliwości dalszego jego rozwoju. Perspektywiczna i kierunkowa wielkość bazy sanatoryjnej w Solcu-Zdroju obejmować ma bowiem tysiąc do 1.500 miejsc. W takiej sytuacji niezbędna będzie również budowa nowego zakładu przyrodoleczniczego, uzupełnienie pozostałych urządzeń zabiegowych, rozwój bazy usługowej oraz urządzeń rozrywkowo-kulturalnych i handlowych. Przewiduje się tu między innymi budowę klubokawiarni z salą widowiskowo-kinową, dużego wielobranżowego pawilonu handlowego oraz zakładu gastronomicznego dla kuracjuszy zakwaterowanych w pensjonatach prywatnych.

Osada Solec-Zdrój nie jest uprzemysłowioną, lub przewidzianą do uprzemysłowienia miejscowością. W tych warunkach podstawą utrzymania ludności jest w zasadzie praca na roli, w usługach oraz uzdrowisku — zatrudniającym obecnie około 130 osób, z czego przeszło 100 osób stanowią kobiety.

Solec obejmuje 160 gospodarstw rolnych, w większości drobnych, z których przeszło 80% nie przekracza powierzchni 5 ha. Usługi dla rolnictwa i całe zaplecze techniczno-gospodarcze jak: place składowe, magazyny GS, baza sprzętu kółka rolniczego, zgodnie z planem zagospodarowania, preferującym wymagania miejscowości uzdrowiskowej — zlokalizowane są we wsi Zborów w odległości 1,5 km od Solca. Nowe placówki dla obsługi rolnictwa w gromadzie Solec lokalizowane będą również w Zborowie. W latach najbliższych przewiduje się w Solcu budowę nowego ujęcia wody i rozbudowę sieci wodociągowej, po roku 1975 przewiduje się również budowę sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków.

Wobec tego, że osada Solec leży przy trasie gazociągu z Tarnowa do Staszowa, zostanie ona po roku 1975 zgazyfikowana i przestawiona całkowicie z opału węglowego na bezdymny opał gazowy.

Zgodnie z założeniami, Solec-Zdrój ma być w przyszłości typowym ośrodkiem uzdrowiskowym, którego rozwój i zagospodarowanie podporządkowane będzie przede wszystkim funkcji lecznictwa balneologicznego. Winien być on połączony najkrótszą bezkolizyjną trasą ruchu samochodowego, rowerowego i pieszego z sanatorium Busko-Zdrój.

Adres Redakcji i Administracji: **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach** **Tel.** Redakcji i Administr. Nr 15-321

Prenumerata: rocznie — 18 zł. półrocze — 10 zł.
Ogłoszenia: 1 strona 240 zł. 3/4 — 210 zł. 1/2 — 165 zł. 1/4 — 90 zł 1/8 60 zł. tabelaryczne i cyfrowe o 50 proc drożej, drobne 1 wyraz — 0,9 zł. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentu zł 10,50 za każdy następny dokument dolicza się po zł 1,50.
Wpłaty: Narodowy Bank Polski, Oddział II Miejski, Kielce konto

1491 Prasowe Zakł. Graf. RSW „Prasa", 1700 L-1-608
Cena: 2,10 zł.

ODBIORCA